

Mina nio skolår

Innan jag började första klass, fick jag komma till klassrummet ensam med mamma för att hälsa på våra två fröknar. Jag hade redan träffat dem en gång förut, men då tillsammans med hela klassen när vi gick på förskolan. Denna gången fick jag veta vart jag skulle sitta någonstans, och vart jag skulle hänga mina kläder. Jag fick en plats alldeles framför fönstret, och jag målade en namnskylt som tejpades fast på bänken. Jag fick också måla en namnskylt som tejpades upp ovanför min krok där jag skulle hänga upp mina kläder.

Klassen var indelad i två grupper. Den röda och den blå gruppen. Den röda gruppen började alltid klockan åtta på morgon, medan den blå började klockan nio. På eftermiddagen slutade den röda gruppen en timme tidigare än den blå.

Jag gick i den röda gruppen.

Oftast gick jag till skolan tillsammans med tre killar i klassen, men ibland var vi arga på varandra och då var det oftast jag som fick gå ensam.

425133

När vi började i tvåan, började vi ha lite läxor, och då var det nästan alltid en ramsa vi skulle lära oss att kunna läsa rent ur en bok. I boken vi läste ur, var det en ramsa för varje bokstav, och jag kommer fortfarande i någ en del av dem.

Det året slutade en av våra fröknar. Hon skulle ha barn.

Vi fick en ny och henne tyckte jag inte alls om. Jag tror inte det var någon gjorde det.

I början av trean skulle vi åka på lägerskola. Vi åkte till ett ställe som hette Neskärö.

Det tyckte jag var roligt. Stället låg aldeles vid havet, men det var på hösten så det var lite kallt att bada. Vi tvingade oss att göra det i alla fall.

I trean hade vi något som kallades gammeldags skoldag. Då skulle alla klä sig gammaldags, vi skulle skriva med bläckpennor och vi var tvungna att stå på ett fint led innan vi gick in i klassrummet.

Jag hade på mig en blåprickig klänning som mamma hade haft

när hon var liten, och så hade mamma flätat mitt hår, och lagt upp flätterna på huvudet. Jag har nog aldrig i hela mitt liv känt mig så ful och löjlig som jag gjorde då. Fast mamma sa att hon tyckte jag var jättefin, och att hon var så stolt över mig.

I slutet av trean kom läraren vi skulle ha i tyran och hälsade på oss. Han lekte en lek med oss, där vi skulle lära oss tre engelska ord. Någon skulle gå fram och ställa sig med näsan mot tavlan och blunda. Sedan skulle någon annan ställa sig bakom honom och fråga: Who am I? Och sedan skulle personen gissa vem det var som stod bakom honom.

När vi började tyran, började vi också på en annan skola. Skolan hette Burhalla och det var bara tyrorerna som gick där. Jag tyckte om det året. Kanske pga. skolan, kanske pga. att vi börjat läsa engelska. Jag tyckte mycket bra om engelska då, men den känslan svalnade snart. I från femman kommer jag näs-

tan inte ihåg någonting. Det var ett tråkigt år då det nästan inte hände någonting speciellt. Jag tyckte allt mindre om vår lärare. Jag tyckte att han var ordtvis, och att han slarvade med det mesta.

När vi började sexan, åkte vi nästan med en gång på lägerskola. Vi var då i Norrberga. Jag tyckte inte om stället, och det var allmänt tråkigt där. Efter jul det året, bytte vi lärare. Jag hade sett fram emot det. Läraren vi fick var en käck norrlänning. Hon var alltför käck tyckte jag. Men hon var ju snäll, och hon ville ju alltid alla väl.

Jag tyckte att det var roligt att börja sjuan, att inte alltid sitta i samma klassrum med samma lärare.

Vi fick bra klassföreståndare, men de byttes snart ut mot andra. De andra var också bra, så det gjorde mig ingenting.

Jag tyckte inte att vi fick mycket mer läxor i sjuan, mot vad vi hade haft i sexan. Men fler prov fick vi, och det

var ju inte så kul.

För övrigt så hände det inte så mycket i sjuan. Ingenting som berörde mig i alla fall.

I åttan fick lite nya lärare igen i en del ämnen, men det gjorde inte mig någonting.

Vi började med hemkunskap i åttan, och det tyckte jag var ett rätt så roligt ämne.

Att vi började med betyg i åttan berörde mig inte särskilt mycket. Man får göra så gott man kan, och så får man se hur det går. Om det inte går bra, får man försöka göra bättre än vad man kan nästa gång, om det nu är möjligt.

Nu i nian har vi bytt lite lärare och så igen. Nu tycker jag att jag har bra lärare i allting. Jag trivs bra på denna skolan, och jag har ingen lust att byta skola efter detta året. Jag har inte en blekast ansning om vad jag vill bli, och jag bekymrar mig inte så mycket över det heller. Allting ordnar sig nog snart, det brukar ju vara så